

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Kiersnowska-Tylewicz

Sędziowie: SSO Marcin Miczke (spr.)

SSO Ryszard Małecki

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2014 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela **M. K.**

przeciwko dłużnikowi **J. G.**

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II Co 5857/13

postanawia

oddalić zażalenie.

SSO M. Miczke SSO A. Kiersnowska-Tylewicz SSO R. Małecki

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 grudnia 2013 r., sygn. akt II Co 5857/13 Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w Poznaniu oddalił wniosek wierzyciela M. K. o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty tego Sądu z 18 września 2009 r., sygn. akt IX GNC (...) na jego rzecz jako następcy prawnego poprzedniego wierzyciela (...) S.A. w W.. Sąd pierwszej instancji zauważył, że do wniosku wierzyciel dołączył poświadczoną za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika będącego adwokatem umowę zwrotnego przelewu wierzytelności nr (...) z 8 grudnia 2011 r. z notarialnie poświadczonym podpisem zbywcy. Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 788 § 1 k.p.c. jeżeli uprawnienie po powstaniu tytułu egzekucyjnego przeszło na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz tej osoby, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. W niniejszej sprawie umowa przelewu wierzytelności została podpisana przez zbywcę, a jego podpis został urzędowo poświadczony. Brak natomiast urzędowego poświadczenia podpisu nabywcy, co powoduje, iż umowa nie została sporządzona zgodnie z wymogami art. 788 k.p.c. (brak poświadczenia urzędowego podpisu obu stron umowy). Z uwagi na to Sąd Rejonowy uznał, że wnioskodawca nie wykazał poprzez przedłożenie dokumentów sporządzonych zgodnie z art. 788 § 1 k.p.c., iż nastąpiło przejście wierzytelności na nabywcę i dlatego oddalił wniosek.

Zażalenie na to postanowienie wniósł wierzyciel, zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego zmianę przez uwzględnienie wniosku i zasądzenie kosztów postępowania, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Skarżący zarzucił naruszenie art. 788 § 1 k.p.c. i art. 129 § 2 i 3 k.p.c. przez niezasadne przyjęcie, że do nadania klauzuli wykonalności na osobę trzecią wymagane jest przedstawienie dokumentu przejścia uprawnień jedynie w formie z podpisami notarialnie poświadczonymi, podczas

gdy do wykazania, że obowiązek lub uprawnienie przeszło na inną osobę wystarczające jest przedstawienie dokumentu poświadczonego za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika występującego w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Art. 788 § 1 k.p.c. dla nadania klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego ustanawia wymaganie, aby przejście uprawnienia na inną osobę po powstaniu tytułu egzekucyjnego było wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Nie budzi wątpliwości, że z mocy upoważnienia zawartego w art. 129 § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - w miejsce dokumentu odpowiadającego wprost tym wymaganiom - wierzyciel może złożyć jego kopię, o ile zgodność kopii z oryginałem dokumentu źródłowego zostanie poświadczona przez występującego w sprawie pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym. Zawarte w odpisie (kopii) dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem ma bowiem charakter dokumentu urzędowego. Waler dokumentu urzędowego ma jednak tylko samo poświadczenie. Stanowi ono dowód tego, że istnieje oryginał dokumentu o treści odzwierciedlonej w poświadczonej kopii. Poświadczenie nie wpływa więc samo w sobie na zmianę charakteru oryginału dokumentu i jego mocy dowodowej. Charakter złożonego odpisu uzależniony jest od formy dokumentu źródłowego. Jeżeli więc występujący w sprawie pełnomocnik strony będący adwokatem poświadczy odpis dokumentu urzędowego, odpis ten z mocy art. 129 § 2 i 3 k.p.c. należy w danym postępowaniu traktować jak dokument urzędowy. Jeżeli natomiast poświadczy za zgodność z oryginałem odpis dokumentu prywatnego, to przez takie poświadczenie złożony odpis sam nie staje się dokumentem urzędowym. W takim przypadku poświadczenie ma jedynie taki walor, że stanowi urzędowe poświadczenie istnienia dokumentu prywatnego o określonej treści, odzwierciedlonej w poświadczonej kopii.

W niniejszej sprawie wierzyciel przedłożył kopię umowy przelewu nr (...)z 8 grudnia 2011 r., poświadczoną za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika będącego adwokatem. Nadto przedłożył poświadczoną w taki sam sposób kopię aktu notarialnego z 8 grudnia 2011 r., rep. A (...)notariusza B. O., obejmującego poświadczenie przez notariusza podpisów pełnomocników cedenta na umowie z 8 grudnia 2011 r. Pozwala to uznać za wykazane w sposób odpowiadający wymaganiom z art. 788 § 1 k.p.c. dwie okoliczności: po pierwsze dowodzi istnienia oryginału dokumentu umowy z 8 grudnia 2011 r., odzwierciedlonego w złożonym odpisie (k. 7-8); po drugie dowodzi, że podpisy cedenta na tej umowie zostały urzędowo poświadczone przez notariusza. Brak jest natomiast dokumentu, który stanowiłby dowód tego, że również podpis cesjonariusza na umowie z 8 grudnia 2011 r. został urzędowo poświadczony. Nie dowodzi tego samo poświadczenie występującego w sprawie adwokata. Po pierwsze, o czym była mowa na wstępie rozważań, dowodzi ono urzędowo tylko istnienia oryginału dokumentu o treści odzwierciedlonej w przedłożonej kopii. Po drugie poświadczenie pochodzi z 28 czerwca 2013 r., więc w oczywisty sposób nie mogło dotyczyć poświadczenia własnoręczności podpisów złożonych 8 grudnia 2011 r. Po trzecie, art. 4 ust. 1 b ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 ze zm.) w ogóle nie upoważnia adwokatów do urzędowego poświadczania własnoręczności podpisów. Uprawnia ich tylko do sporządzania poświadczeń odpisów dokumentów za zgodność z okazanym oryginałem, co jest kategorialnie zupełnie inną czynnością.

W tym stanie rzeczy trafne jest stanowisko Sądu pierwszej instancji, iż wierzyciel nie wykazał w sposób odpowiadający wymaganiom z art. 788 § 1 k.p.c. przejścia uprawnień na jego rzecz. Umowa przelewu z 8 grudnia 2011 r. (której poświadczony przez pełnomocnika będącego adwokatem odpis został złożony do akt sprawy a poświadczenie nadaje mu skutek tożsamy z tym, jakby wierzyciel przedłożył oryginał umowy) nie jest dokumentem urzędowym, lecz prywatnym. Z kolei urzędowe (notarialne) poświadczenie podpisów na niej dotyczy tylko podpisów cedenta, nie obejmuje zaś podpisów cesjonariusza.

W konsekwencji, wierzyciel nie wykazał w sposób wymagany w art. 788 § 1 k.p.c., tj. za pomocą dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym, że przeszło na niego uprawnienie pierwotnego wierzyciela, wynikające z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego (...)w P.z 18 września 2009 r., sygn. akt IX GNc (...).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art.13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie wierzyciela jako bezzasadne.

SSO M. Miczke SSO A. Kiersnowska-Tylewicz SSO R. Małecki